

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
3.Bf.193/2024/14. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Budapesten, 2024. december 5. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

í t é l e t e t:

A kábítószer-kereskedelem büntette miatt Terhelt1 és társai ellen folyamatban lévő büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2024. február 27. napján kelt 27.B.442/2022/38. számú ítéletét Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r. és Terhelt3 III. r. vádlott tekintetében megváltoztatja.

A vádlottak cselekményénél a Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulatára is utal.

Terhelt1 I. r. vádlott szabadságvesztés büntetését és a közügyektől eltiltás tartamát egyaránt 5 (öt) évre enyhíti. Az I. r. vádlott a büntetés fele részének letöltése után feltételes szabadságra bocsátható.

Terhelt1 I. r. vádlottal szemben a Pesti Központi Kerületi Bíróság 2023. június 16. napján jogerőre emelkedett 20.B.10.071/2022/35. számú ítéletével kiszabott 1 év 2 hónap börtönben végrehajtandó és végrehajtásában 2 év 6 hónap próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje a jelen ügyben kiszabott szabadságvesztés tartamával meghosszabbodik.

Terhelt2 II. r. szabadságvesztés büntetését és a közügyektől eltiltás tartamát egyaránt 4 (négy) évre enyhíti. A II. r. vádlott a büntetés fele részének letöltése után feltételes szabadságra bocsátható.

Terhelt3 III. r. vádlott szabadságvesztés büntetését és a közügyektől eltiltás tartamát egyaránt 3 (három) évre enyhíti. A III. r. vádlott a büntetés fele részének letöltése után feltételes szabadságra bocsátható.

Valamennyi vádlott esetében a pénzbüntetés kiszabását mellőzi.

A vagyonekhozásra vonatkozó rendelkezéseket helyesbíti akként, hogy Terhelt1 I. r. vádlottal, valamint Terhelt2 II. r. vádlottal szemben a vagyonekhozást személyenként 362.500 (háromszázhatvankétezer-ötszáz) forintra, 10 (tíz) svájci frankra, 50 (ötven) euróra, 0,5 (fél) román leire és 2,5 (kettő és fél) arab dirhamra, míg Terhelt3 III. r. vádlottal szemben a forintban meghatározott vagyonekhozás összegét 4.227.000 (négymillió-kétszázhuszonhétezer) forintban állapítja meg.

A hatóság által számsor1. számon lefoglalt és számsor1 tételszám alatt kezelt forint összege helyesen 725.000 (hétszázhuszonötezer), a számsor2. számon lefoglalt és számsor3 tételszám alatt kezelt forint összege helyesen 4.227.000 (négymilliókétszázhuszonhétezer), az így összesen 4.952.000 (négymillió-kilencszázötvenkettőezer) forintot a hatóság4 számsor4 számon kezeli.

A hatóság által számsor5. számon lefoglalt és számsor1 tételszám alatt kezelt, valamint számsor6. számon lefoglalt és számsor3 tételszám alatt kezelt devizákat a hatóság1 számsor7 számú letétben kezeli.

A bűnjelekre vonatkozó rendelkezéseket kiegészíti akként, hogy

- a számsor11, számsor12, számsor13, számsor14 és számsor15 számon a hatóság tartja nyilván a lefoglalt tárgyakat,

- a hatóság által számsor8. számon lefoglalt és számsor11. tételszám alatt 17. sorszámon nyilvántartott vízpipát is elkobozza.

A bűnjelekre vonatkozó rendelkezéseket helyesbíti akként, hogy a hatóság által számsor12. és számsor13. tételszám alatt kezelt felvételeket helyesen számsor9. és számsor10. számon foglalták le.

A bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezést akként változtatja meg, hogy Terhelt2 II. r. vádlott által fizetendő összeg helyesen 1.036.958 (egymillió-harminchatezer-kilencszázötvennyolc) forint.

A beszámításra vonatkozó rendelkezést akként változtatja meg, hogy Terhelt3 III. r. vádlott által őrizetben töltött idő utolsó napja 2020. június 5. napja.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r. és Terhelt3 III. r. vádlottak vonatkozásában helybenhagyja azzal, hogy

- Terhelt2 II. r. vádlott lakcíme egyben a kézbesítési címe is, ideiglenes személyazonosító igazolványának száma szám1, elektronikus kézbesítési címe e-mail1,
- Terhelt3 III. r. vádlott lakcíme egyben a kézbesítési címe is.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS

[1] A Fővárosi Törvényszék a 2024. február 27. napján kihirdetett 27.B.442/2022/38. számú ítéletével

[2] - Terhelt1 I. r. vádlottat a Btk. 176. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette miatt 7 év szabadságvesztésre, 7 év közügyektől eltiltásra és 700.000 forint pénzbüntetésre ítélte. A bíróság a szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben állapította meg azzal, hogy az I. r. vádlott a kiszabott szabadságvesztés 2/3 részének kitöltését követően feltételes szabadságra bocsátható. A pénzbüntetés megfizetésére 20 havi részletfizetést (egy havi részlet összege 35.000 forint) engedélyezett, akként, hogy az első részlet 2024. április hó 10. napján, majd minden hónap 10. napján esedékes.

[3] - Terhelt2 II. r. vádlottat a Btk. 176. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette miatt 7 év szabadságvesztésre, 7 év közügyektől eltiltásra és 700.000 forint pénzbüntetésre ítélte. A bíróság a szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben állapította meg azzal, hogy a II. r. vádlott a kiszabott szabadságvesztés 2/3 részének kitöltését követően feltételes szabadságra bocsátható. A pénzbüntetés megfizetésére 20 havi részletfizetést (egy havi részlet összege 35.000 forint) engedélyezett, akként, hogy az első részlet 2024. április hó 10. napján, majd minden hónap 10. napján esedékes.

[4] - Terhelt3 III. r. vádlottat a Btk. 176. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő kábítószer-kereskedelem büntette miatt 5 év szabadságvesztésre, 5 év közügyektől eltiltásra és 600.000 forint pénzbüntetésre ítélte. A bíróság a szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben állapította meg, rendelkezett arról, hogy a kiszabott szabadságvesztés 2/3 részének kitöltését követően feltételes szabadságra bocsátható. A

pénzbüntetés megfizetésére 20 havi részletfizetést (egy havi részlet összege 30.000 forint) engedélyezett, akként, hogy az első részlet 2024. április hó 10. napján, majd minden hónap 10. napján esedékes.

[5] A bíróság Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlottal szemben 362.500 forintra, valamint 20 svájci frankra, 1 román leire, 100 euróra és 5 arab dirhamra, míg Terhelt3 III. r. vádlottal szemben 4.222.000 forintra, valamint 1.055 euróra, 47 amerikai dollárra, 10 angol fontra és 50 horvát kunára vagyonelkobzást rendelt el.

[6] Valamennyi vádlott esetében rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése, illetve egy havi részlet megfizetésének elmulasztása esetén annak átváltoztatásáról, a vádlottak által előzetes fogvatartásban és ingatlan elhagyását tiltó bűnügyi felügyeletben töltött idő beszámításáról, a lefoglalt dolgokról és a bűnügyi költség viseléséről.

[7] Az ítéletet a kihirdetésekor az ügyészség tudomásul vette, ellene Terhelt1 I. r. vádlott teljeskörűen, az I. r. vádlott védője elsődlegesen teljeskörűen, másodlagosan enyhítésért, Terhelt2 II. r. vádlott teljeskörűen, a II. r. vádlott védője elsődlegesen teljeskörűen, másodlagosan enyhítésért jelentett be fellebbezést. Terhelt3 III. r. vádlott és védője három napi gondolkodási időt tartott fenn, majd a III. r. védő a büntetés enyhítéséért jelentett be fellebbezést.

[8] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a számsor16 számú átiratában a vádlotti és védői fellebbezéseket más okból alaposnak tartotta.

[9] A Be. 590. § (1) és (2) bekezdése alapján teljeskörű felülbírálat során az ítéleti tényállás I. pontjának a Be. 592. § (2) bekezdés c) pontja szerinti részbeni megalapozatlanságát a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja szerint indítványozta kiküszöbölni az igazságügyi vegyészszakértői vélemény alapján akként, hogy Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlottak 2020. június hó 16. napján történt elfogásuk időpontjában a lakásukon az MDMA összmenyisége 75,78 gramm, az LSD-tartalmú papírlapok száma 270,5 darab volt.

[10] Nem tévedett a törvényszék akkor, amikor a vádirati tényállás I. pontjában foglalt cselekmény tekintetében a bizonyítottság hiánya miatt nem felmentő rendelkezést hozott Terhelt1 I. r. vádlott vonatkozásában, hanem azt nem állapította meg az ítéleti tényállás részeként. E cselekmény tekintetében felmentő rendelkezés hozatalának nem volt helye, mivel az bizonyítottsága esetén természetes egységet alkotna Terhelt1 I. r. vádlott azon cselekményével, amelyben az elsőfokú bíróság bűnösnek mondta ki.

[11] A törvényszék indokolási kötelezettségének eleget tett, mindhárom vádlott bűnösségére vont következtetés okszerű és a bűncselekmények minősítése törvényes. A büntetés kiszabása során indítványozta súlyosító körülményként értékelni Terhelt3 III. r. vádlott tekintetében azt is, hogy a kábítószer mennyisége a jelentős mennyiség alsó határát több mint kétszeresen meghaladta, mindhárom vádlott vonatkozásában azt, hogy kábítószerrel is fogyasztottak. A középértéktől lefelé történő jelentősebb mértékű eltérést a vádlottak esetében az enyhítő körülmények száma és nyomatéka indokoltá tették, a büntetés további enyhítését nem találta indokoltnak.

[12] Törvényesen járt el az elsőfokú bíróság akkor, amikor a három vádlottól lefoglalt készpénzre vagyonekobbzást rendelt el. Mindhárom vádlott ugyanakkor a kábítószer-kereskedelem elkövetésének ideje alatt további, az eljárás során lefoglalt vagyont is szerzett, melynek törvényes eredetét nem bizonyították, ezért a vagyonekobbzás e pénzüsszegekre történő elrendelése is szükséges. Így Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlottakkal szemben a számsor bü. számú bünyeljegyzyékben szereplő, számsor1 tételszámon kezelt további 362.500 forint összege és Terhelt3 III. r. vádlottal szemben a számsor2 bü. számú bünyeljegyzyékben szereplő, számsor3 tételszámon kezelt további - helyesen - 5.000 forintra is vagyonekobbzást kell elrendelni.

[13] Az elsőfokú bíróság nem rendelkezett a számsor8 bü. számú bünyeljegyzyékében szereplő, 17. tételszám alatt feltüntetett tárgyról, annak ekobbzása szükséges, mivel az a büncselekmény elkövetésének eszköze.

[14] A törvényszék elmulasztott rendelkezni az elsőfokú bírósági eljárás során felmerült 25.400 forint igazságügyi írásszakértői díj viseléséről, ezért azt pótolni kell, annak megfizetésére Terhelt2 II. r. vádlott kötelezése szükséges.

[15] Mindezek alapján indítványozta a Fővárosi Törvényszék 27.B.442/2022/38. számú ítéletének megváltoztatását akként, hogy a másodfokú bíróság rendeljen el vagyonekobbzást azon pénzüsszegekre és rendelkezzen azon lefoglalt tárgyról, amelyekről az elsőfokú bíróság nem rendelkezett, Terhelt2 II. r. vádlottat kötelezze további 25.400 forint bünyügyi költség megfizetésére, egyebekben az elsőfokú ítéletet a Be. 605. § (1) bekezdése alapján hagyja helyben.

[16] Az I. r. védő a fellebbezés írásbeli indokolásában vitatta a tényállásban Terhelt1 I. r. vádlott kábítószer kereskedő tevékenységére, kábítószer értékesítésére és a továbbértékesítés céljából történő tartásra vonatkozó megállapításokat. Az I. r. vádlott terhére rótt cselekmények elkövetését az okirati, a vádlotti- és tanúvallomások nem tudták kétséget kizáróan bizonyítani. Egyedül Terhelt1 I. r. vádlott legelső gyanúsítottai vallomása áll rendelkezésére, de azt kábítószer hatása alatt tette és a későbbiekben visszavonta. A kihallgatást végző tanú8 nem tartotta be a kihallgatást megelőző protokollt, meg sem kérdezte tőle, hogy kihallgatható állapotban van-e, ráadásul azt sem vette figyelembe, mikor fáradságra hivatkozva közölte, hogy nem kíván vallomást tenni. Az ítélet Terhelt1 I. r. vádlott tekintetében szinte teljes mértékben ezen, kábítószer hatása alatt tett vallomásra támaszkodik. Az egyéb bizonyítékok vonatkozásában utalt a védő arra, hogy tanú2 és tanú1 tanúk is megerősítették, hogy az I. r. vádlott nem kereskedett kábítószerrel. Vitatta az elsőfokú ítélet [63]-[64] és [66] bekezdésében foglalt megállapításokat, a védő szerint Terhelt1 I. r. vádlott legelső vallomását kábítószer hatása alatt tette, nem kívánt vallomást tenni és jelezte, hogy fáradt, mely tény ellenére a nyomozó tovább kérdezgette, azonban a bíróság mégsem tartotta ezt elegendőnek ahhoz, hogy a Be. 167. § (5) bekezdés alapján kirekessze a visszavont vallomást a bizonyítékok köréből. Tekintettel arra, hogy Terhelt1 I. r. vádlott bünyösségének irányába mutató közvetlen vallomás nincs, bünyösségét a lefolytatott bizonyítási eljárás, és a tanúvallomások sem bizonyították kétséget kizáróan, továbbá az ítélet alapjául egy a Be. 167. § (5) bekezdését megsértő vallomás szolgált, ezért elsödlezen az I. r. vádlott felmentését indítványozta.

[17] Bűnösségre vont következtetés esetén másodlagos indítványa Terhelt1 I. r. vádlott vonatkozásában kiszabott büntetés enyhítésére irányult, melynek indokaként hivatkozott az időmúlásra, arra, hogy az I. r. vádlott a cselekmény elkövetésének időszakában kábítószerfüggő volt, hatósági segítség nélkül, saját erejéből, egy szakember segítségével sikerült a kábítószer függőségét elhagynia, teljesen új életet szeretne kialakítani magának, az eljárás minden szakaszában együttműködő magatartást tanúsított, minden eljárási cselekményen megjelent, ezzel is segítve az eljáró hatóság és bíróság munkáját, párkapcsolata, munkahelye van, a társadalomba munkavállalóként beilleszkedett, jövedelméből támogatja az édesanyját. Indítványozta a Btk. 102. § (1) bekezdés alapján az I. r. vádlott előzetes mentesítésben részesítését és a bűnügyi költség megfizetésére a lehető leghosszabb időtartamra részletfizetés engedélyezését.

[18] A II. r. védő a bejelentett fellebbezés írásbeli indokolásában utalt arra, hogy az elsőfokú bíróság az I. és II. r. vádlott tartózkodási helyén, valamint Terhelt2-től lefoglalt kábítószer vonatkozásában a bizonyítékok mérlegelésével állapította meg a tényállást, azt eredménnyel támadni nem tudja. Ugyanakkor az elsőfokú bíróság a tényállás terhelt3al kapcsolatos, Terhelt2 büntetőjogi felelősségét ebben a körben is megállapító részét kizárólag Terhelt3 beismerő vallomására alapította, azonban a III. r. vádlott vallomásával kapcsolatban kételyeket ébresztő egyéb bizonyítékokat nem a súlyuknak megfelelően értékelte. Az elsőfokú bíróság a III. r. vádlott előadása hiteltérdemlőségének megítélése során nyilvánvaló logikai hibákat követett el, megsértette az okszerű mérlegelés szabályait. E körben kiemelte, hogy

[19] - a rendőrség által beszerzett kamerafelvételeken a Terhelt3 által elmondott pénz és kábítószer átvételek, illetve a terheltek nem láthatók, tehát az objektív bizonyíték III. r. vallomását nem támasztotta alá,

[20] - II. és III. r. vádlottak között az utolsó telefonos kapcsolat 2020. február 11-én volt, mely alátámasztotta Terhelt2 II. r. vádlott előadását, miszerint 2020. februártól nem tartották a kapcsolatot,

[21] - a 2020. június 15-i figyelésről készült rendőri jelentés és fényképmellékletei alapján megállapítható, hogy Terhelt3 Terhelt2 hajhosszáról, szakállviseletéről és tetoválásáról pontatlan leírást adott,

[22] - a 2020. június 3-i híváslista és cellainformációk, valamint Terhelt3 vallomása közötti ellentmondásokat meg sem kísérelték tisztázni a nyomozás során. A védő vitatta az elsőfokú bíróság ítélete [67] bekezdésében foglaltakat, álláspontja szerint a cellainformáció szerinti 30 perc nyilvánvalóan nem lehetett elegendő arra, amit Terhelt3 a vallomásában állított, így felderítetlen maradt, hogy Terhelt3 milyen módon ment átvenni a kábítószer,

[23] - I. és II. r. vádlottól összesen 725.000 forintot foglaltak le, míg III. r. vádlott lakásán 4.222.000 forintot találtak,

[24] - amennyiben a 2020. június 3-i kábítószer átadás nem igazolható, a III. r. vádlott Terhelt2 vonatkozásában tett további nyilatkozatai is oly mértékben hiteltelenné válnak, hogy arra tényállást alapítani nem lehet.

[25] Mindezekre figyelemmel nem kizárható, hogy az Terhelt2 védekezésében előadottak felelnek meg a valóságnak. Abból, hogy Terhelt2 tartózkodási helyén jelentős mennyiségű kábítószerrel foglaltak le és ez alapján, valamint I. r. vádlott vallomása alapján megállapítható a kábítószer-kereskedelem, nem következik, hogy Terhelt2 Terhelt3nak is adott el kábítószer. Ezért indítványozta, hogy a másodfokú bíróság a részbeni megalapozatlanságot küszöbölje ki, a tényállást az iratok alapján akként helyesbítse, hogy abból Terhelt2 II. r. vádlott vonatkozásában bizonyítottság hiánya miatt mellőzze a Terhelt3nak történő kábítószer értékesítéseket.

[26] A III. r. védő az enyhítésért bejelentett fellebbezés írásbeli indokolásában kifejtette, hogy az enyhítő körülmények (büntetlen előélet, bűnösségre is kiterjedő, felderítő jellegű beismerő vallomás, fiatal felnőtt kor, öt éves időmúlás, jelenlegi rendezett életvitel) számára és nagy nyomatékára figyelemmel Terhelt3 III. r. vádlottal szemben az enyhítő szakasz alkalmazásának is helye van, illetve indítványozta a feltételes szabadásra bocsátás lehetőségének a Btk. 38. § (3) bekezdés szerinti meghatározását.

[27] A nyilvános ülésen

[28] - az I. r. védő a fellebbezés írásbeli indokolásával egyező perbeszédet tartott.

[29] - a II. r. védő a fellebbezés írásbeli indokolásában foglaltakat kiegészítette azzal, hogy az enyhítésre irányuló fellebbezés indokolása körében a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség átiratára reagálva kifejtette, hogy álláspontja szerint a kábítószerhez hozzászokás/fogyasztás, ha az a kereskedést elősegítette, motiválta, enyhítő körülményként értékelendő. További enyhítő körülményekként értékelendő, hogy Terhelt2 II. r. vádlottat nem elsősorban a gazdagodás motiválta, a több mint négyéves időmúlás és az, hogy a II. r. vádlott az eljárás során több mint 2 évig kényszerintézkedés hatálya alatt állt. A kényszerintézkedés időtartamára tekintettel az időmúlás nyomatéka jelentős. Hivatkozott arra, hogy Terhelt2 II. r. vádlott életvitelén gyökeresen változtatott, már maga az eddig lefolytatott büntetőeljárás, illetve a kényszerintézkedések a speciális prevenció célját betöltötték. Mindezekre figyelemmel indítványozta a büntetés mérséklését és az enyhítő szakasz alkalmazását.

[30] - a III. r. védő a büntetés enyhítéséért bejelentett fellebbezés írásbeli indokolását fenntartotta, azt annyiban egészítette ki, hogy az időmúlás tekintetében nyomatékval értékelendő, hogy Terhelt3 III. r. vádlott 44 hónapig volt kényszerintézkedés hatálya alatt, a cselekmény óta felhagyott a kábítószer fogyasztással és rendezett életvitelt alakított ki.

[31] - a II. és III. r. vádlottak megváltozott személyi körülményeikre nyilatkoztak, az ügy érdemében és az utolsó szó jogán megbánásuknak adtak hangot.

[32] A fellebbezések az alábbi eredményre vezettek.

[33] A másodfokú bíróság a fellebbezéssel megtámadott ítéletet a Be. 590. § (1) bekezdés alapján az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül. A felülbírálat a Be. 590. § (2) és (10) bekezdés alapján mindhárom vádlott tekintetében teljeskörű volt, kiterjedt az ítélet megalapozottságára, a bűnösség megállapítására, a bűncselekmények minősítésére, a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezésekre, az indokolás helyességére és az eljárási szabályok megtartásának ellenőrzésére. A Be. 590. § (7) bekezdése alapján az ítéltábla mindezek mellett hivatalból felülbírált a Be. 671. §-a szerinti egyszerűsített felülvizsgálat alapját képező ítéleti rendelkezéseket is.

[34] A teljeskörű felülbírálat eredményeként a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat megtartotta. A Be. 607. § (1) bekezdésben és a Be. 608. § (1) bekezdésében írt feltétlen, vagy a Be. 609. § (1) és (2) bekezdésében meghatározott, az ügy érdemére kiható és a másodfokú eljárásban nem orvosolható, hatályon kívül helyezéshez vezető eljárási szabálysértést nem valósított meg, ilyenre egyébként a felek sem hivatkoztak. A törvényszék a tényállás alapos és hiánytalan felderítése érdekében az ügy helyes ténybeli és jogi megítéléséhez elengedhetetlen bizonyítékokat beszerezte, ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett. A bíróság tanúként kihallgatta tanú2t, tanú1t és tanú8t, illetve szakértőként meghallgatta szakértő2t. A Be. 527. § (2) bekezdés b) pont alapján törvényesen járt el, amikor felolvasta tanú4, tanú3, tanú5 és tanú9 tanúk nyomozás során tett vallomását. A szükséges terjedelemben ismertette az iratokat is.

[35] Az elsőfokú bíróság részletesen foglalkozott azzal, hogy a bizonyítékok beszerzésére törvényesen került-e sor. Az ítéltábla is megvizsgálta az egyes bizonyítási eszköz kirekesztését célzó védői indítványokat, azonban a hivatkozásokat nem tartotta alaposnak.

[36] A büntetőeljárásban a bizonyíték kirekesztésére csak törvényes ok alapján kerülhet sor, jogkövetkezménye pedig a bizonyíték figyelmen kívül hagyásának kötelezettsége. Az eljárási törvény a Be. 167. § (5) bekezdése szerinti generális szabályozási szinten és emellett helyenként elszórtan, de mindig tételesen meghatározza azokat az eseteket, amikor az adott bizonyítási eszközből származó bizonyíték mindenfajta tartalmi vizsgálódás nélkül a bizonyítás anyagából kirekesztendő, mérlegelési körbe nem vonható. A bizonyítás törvényessége körében az eljárási cselekmények szabályszerű lefolytatását a perbíróságnak mindig vizsgálnia kell, e formai vizsgálat tehát minden más szempontot megelőző. Amennyiben a bizonyítási eszköz kirekesztésére nincs perjogi indok, tehát nem esik értékelési tilalom alá, akkor kerülhet sor a ténybeli alapokon nyugvó tartalmi vizsgálatra, azaz az egyéb bizonyítékokkal való összevetésre, a mérlegelésre és ennek eredményeként a bizonyítási eszköz által közvetített bizonyíték elfogadására vagy elvetésére.

[37] Az elsőfokú bíróság ennek megfelelően helytállóan járt el, amikor részletesen foglalkozott azzal, hogy a bizonyítékok beszerzésére törvényesen került-e, külön vizsgálat tárgyát képezte Terhelt1 I. r. vádlott nyomozás során tett legelső vallomása felhasználhatósága, melyet a fellebbezésekben is ért támadás. A törvényszék részletesen vizsgálta a védelmi érvelést az ítélet [63] bekezdésében, következtetéseit a másodfokú bíróság is osztotta.

[38] Terhelt1 I. r. vádlottat a nyomozó hatóság 2020. június 16. napján 19:00 órakor vette őrizetbe. Az I. r. vádlott esetében a 2020. június 16. napján 23:50 órakor levett vizeletmintából a toxikológiai szakértői vélemény amfetamin, ketamin, cannabis és kokain fogyasztását állapította meg. A vizeletvizsgálat eredménye alapján a szakértő a fogyasztás időpontjáról, gyakoriságáról, módjáról és a fogyasztott szer mennyiségéről nyilatkozni nem tud, e tekintetben Terhelt1 I. r. vádlott azt adta elő, hogy utoljára 2020. június 16. napján 10:30 órakor fogyasztott 0,3 gramm marihuánát, a terhelt által megjelölt időpontban és mennyiségben történt fogyasztást követően 16 órával történt a kihallgatása. Kiemelt jelentőségű, hogy a vizeletvétel időpontjában az orvos az általa észlelt klinikai tünetek között azt tüntette fel, hogy beszéde jól tagolt, személyi adatait közölte, a cselekményre megtartott emlékezete van, időben és térben tájékozott, magatartása rendezett. Terhelt1 I. r. vádlottat első alkalommal 2020. június 17. napján 2:28 órakor védője jelenlétében hallgatták ki gyanúsítottként. A jegyzőkönyv szerint a gyanúsítás közlését, a figyelmeztetést megértette, bár összefüggő vallomást nem kívánt tenni, de kérdésekre válaszolt, adott válaszai alapján kétség sem merült fel azzal kapcsolatosan, hogy ne lett volna kihallgatható állapotban, összefüggő, részletes vallomást tett, sőt több kérdés tekintetében akként határozott, hogy azokra nem kíván válaszolni. Pusztán abból a körülményből, hogy a terhelt szervezetében megelőző kábítószer fogyasztásra utaló anyagok kerültek kimutatásra, perbeli cselekvőképességének átmeneti hiányára, vagy korlátozott voltára, befolyásoltságára, következésképpen kihallgatásának akadályára következtetni nem lehet. Vallomása csak abban az esetben nem lenne elfogadható, ha azt még a kábítószer hatása alatt, befolyásolt állapotban tette volna meg (BH1996. 353.). Ezt azonban éppen az cáfolja, hogy erre utaló körülményt a hatóság nem észlelt, sőt a kihallgatáskor jelen lévő védő sem jelzett, ilyenre a kihallgatáskor senki nem hivatkozott, ezzel összefüggésben észrevételt nem tett. A majdnem két órával előtte végzett vizeletvételnél eljáró orvos által rögzített klinikai tünetek alapján sem lehet arra következtetni, hogy nem volt kihallgatható állapotban, sőt ennek ellenkezője igazolt. Mindezekre figyelemmel a legelső gyanúsított ki hallgatási jegyzőkönyvben foglalt vallomás kirekesztésének indoka nem volt.

[39] Az ügy érdemi elbírálásának eljárásjogi akadályja nem merült fel.

[40] A másodfokú bíróság a Be. 561. § (3) bekezdés b) pont alapján feltüntetett, a vádlottak személyi körülményeire vonatkozóan megállapított tényeket és korábbi büntetéseikre vonatkozó adatokat akként pontosítja

[41] - az [5] bekezdésben, hogy Terhelt1 I. r. vádlottat a Pesti Központi Kerületi Bíróság 2023. június 16. napján jogerőre emelkedett 20.B.10.071/2022/35. számú ítéletével testi sértés büntette miatt ítélte 1 év 2 hónap börtönben végrehajtandó és végrehajtásában 2 év 6 hónap próbaidőre felfüggesztette szabadságvesztésre, illetve mellőzi annak feltüntetését, hogy kábítószer-kereskedelem miatt eljárás van ellene folyamatban, ugyanis az erkölcsi bizonyítványban szereplő, 2018. október és 2019. február 20. napja között elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette miatti cselekmény vonatkozásában megállapítható, hogy a hatóság2on számsor17bü. számon indult büntető ügyben a nyomozó hatóság 2021. február 5. napján az ügyeket elkülönítette, majd az elkülönített ügyet áttette a jelen ügyben nyomozást folytató hatóság3hoz, amely azt az előtte folyó számsor18bü. számú üggyhöz egyesítette. Az ügyészség a jelen vádirat I. vádpontban írt tényállásban ezen cselekményt tette vád tárgyává.

[42] - Terhelt2 II. r. vádlott jelenleg a vendéglátóiparban dolgozik pultosként, melyből havi 400-500 ezer forint jövedelme származik, emellett előadóművészként dolgozik, melyből havi 50-150 ezer forint jövedelemre tesz szert. Családi állapota nőtlen, élettársi kapcsolatban él. Megtakarítással nem rendelkezik.

[43] - Terhelt3 III. r. vádlott jelenleg cím24. szám alatt dolgozik felszolgálóként, havi jövedelme kb. 450-550 ezer forint. Megtakarítása nincs.

[44] A másodfokú bíróság a felülbírálat eredményeképpen megállapította, hogy az elsőfokú bíróság ítélete részben megalapozatlan a Be. 592. § (2) bekezdés a) és c) pont alapján, mert a tényállás hiányos és esetenként ellentétes a bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalmával. A másodfokú bíróság a Be. 593. § (1) bekezdés a) pont értelmében a tényállást kiegészítette és helyesbítette az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma alapján.

[45] A tényállást a [15] bekezdésben kiegészíti azzal, hogy ezt a kábítószer foglalták le 2020. június 3. napján Terhelt3 III. r. vádlottól és tanú2tól.

[46] A tényállást a [16] bekezdésben pontosítja és kiegészíti akként, hogy a

[47] - helyesen 68,98 gramm kristályos anyag és 17 darab tableta MDMA-bázis tartalma 46,58 gramm, mely a jelentős mennyiség alsó határának 232,9 %-a,

[48] - 205,78 gramm por amfetamin-bázis tartalma 27,15 gramm, mely a jelentős mennyiség alsó határának 271,5 %-a,

[49] - 16,02 gramm marihuána és 0,27 gramm hasisgyanta totál-THC tartalma 0,035 gramm, mely a jelentős mennyiség alsó határának 0,029 %-a,

[50] - 6,01 gramm fehér por ketamin-bázis tartalma 4,21 gramm, mely a jelentős mennyiség alsó határának 21,5 %-a,

[51] - helyesen 270,5 darab perforált szélű papírlap LSD tartalma 2,71 milligramm, mely a jelentős mennyiség alsó határának 13,55 %-a,

[52] - 38,85 gramm gomba pszilocin tartalma 0,004 gramm, mely a jelentős mennyiség alsó határának 0,1 %-a, pszilocibin tartalma 0,004 gramm, mely a jelentős mennyiség alsó határának 0,2 %-a,

[53] - 2,26 gramm gyantaszerű anyag morfin-bázis tartalma 0,09 gramm, mely a jelentős mennyiség alsó határának 0,5 %-a, morfin-bázis tartalma 0,02 gramm, mely a jelentős mennyiség alsó határának 0,1 %-a, tebain-bázis tartalma 0,005 gramm, mely a jelentős mennyiség alsó határának 0,1 %-a,

[54] - 3,40 gramm növényi anyag DMT-tartalma 0,51 gramm, mely a jelentős mennyiség alsó határának 18,21 %-a,

[55] mely kábítószeres hatóanyag tartalma összesen a jelentős mennyiség alsó határának legalább 558,689 %-a,

[56] A tényállást a [17] bekezdésben pontosítja és kiegészíti akként, hogy a mérleg amfetaminnal, kokainnal, MDMA-val, ketaminnal és cannabisszal volt szennyezett, a kábítószer-kereskelemből származó lefoglalt készpénz összege 725.000 forint, 20 svájci frank, 1 román lei, 100 euró és 5 arab dirham.

[57] A tényállást a [18] és [20] bekezdésben pontosítja és kiegészíti akként, hogy a 0,53 gramm marihuána totál-THC tartalma 0,001 gramm, mely a jelentős mennyiség alsó határának 0,0008 %-a, a 9,85 gramm por kokain-bázis tartalma 4,82 gramm, mely a jelentős mennyiség alsó határának 12,05 %-a, mely együttesen a jelentős mennyiség alsó határának 12,0508 %-a.

[58] A tényállást a [21] bekezdésben pontosítja akként, hogy a kábítószer hatóanyag tartalma a jelentős mennyiség alsó határának 570,7398 %.

[59] A tényállást a [22] bekezdésben pontosítja és kiegészíti akként, hogy a le nem foglalt 4.500 gramm marihuána totál-THC tartalma 4,5 gramm, mely a jelentős mennyiség alsó határának 3,75 %-a, a 0,5 gramm kokain bázis tartalma 0,05 gramm, mely a jelentős mennyiség alsó határának 0,125 %-a, összesen a jelentős mennyiség alsó határának 3,875 %-a,

[60] A tényállást a [25] bekezdésben pontosítja és kiegészíti akként, hogy az 50 gramm marihuána totál-THC tartalma 0,05 gramm, a 80 gramm marihuána totál-THC tartalma 0,08 gramm, összesen 0,13 gramm, mely a jelentős mennyiség alsó határának 0,1 %-a.

[61] A tényállást a [26] bekezdésben pontosítja és kiegészíti akként, hogy a 47,59 gramm marihuána totál-THC tartalma 4,11 gramm, mely a jelentős mennyiség alsó határának 3,4 %-a.

[62] A tényállást a [27] bekezdésben pontosítja és kiegészíti akként, hogy az összesen 2684,25 gramm marihuána totál-THC tartalma 266 gramm, mely a jelentős mennyiség alsó határának 221,6 %-a, a mérleg kokainnal és cannabisszal volt szennyezett, a kábítószer-kereskelemből származó lefoglalt készpénz összege 4.227.000 forint, 1.055 euró, 47 amerikai dollár, 10 angol font és 50 horvát kuna.

[63] A tényállást a [28] bekezdésben pontosítja akként, hogy a mért és becsült hatóanyag tartalom összesen a jelentős mennyiség alsó határának 225,1 %-a.

[64] A vádlottak esetében a kábítószer összmenntisége: Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlottak esetében a jelentős mennyiség alsó határának 799,7148 %-a, Terhelt3 III. r. vádlott tekintetében a jelentős mennyiség alsó határának 228,975 %-a.

[65] A fenti változtatásokkal a tényállás a Be. 592. § (2) bekezdésben felsorolt hibáktól és hiányosságoktól mentessé vált, ezért a Be. 593. § (3) bekezdés alapján a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

[66] Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolása a Be. 561. § (3) bekezdés d) pont alapján - szükséges részletességgel - tartalmazza a bizonyítékok megjelölését, amelyekre a bíróság a döntését alapozta. Az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat mérlegelő tevékenysége során indokolási kötelezettségét teljesítve megvizsgálta és összevetette a rendelkezésre álló valamennyi személyi és tárgyi bizonyítékot, illetve az indokolásból kitűnik az is, hogy a tényállást mire alapította.

[67] Az elsőfokú bíróság a mérlegelés eredményeképpen a vádirati tényállás I. pontjában foglaltakat nem találta bizonyítottnak, ennek részletes indokát is adta a [62] bekezdésben, melyet támadás az ügyészség részéről sem ért.

[68] A vádirati tényállás II. és III. pontjában foglalt magatartások kapcsán elsődlegesen Terhelt1 I. r. vádlott nyomozás során tett beismerő nyilatkozatát, továbbá Terhelt3 III. r. vádlott beismerő vallomását fogadta el, ennek tükrében pedig elvetette az I. r. vádlott későbbi védekezését, Terhelt2 II. r. vádlottnak Terhelt3nak történő értékesítést tagadó vallomását.

[69] Ahogy fentebb már kifejtésre került, a másodfokú bíróság egyetértett azzal, hogy Terhelt1 I. r. vádlott nyomozás során tett első vallomása felhasználható, az abban foglaltak egyébként összhangban is álltak a házkutatás során a nagy mennyiségű, több fajta kábítószer, az értékesítéshez szükséges tárgyak és készpénz lefoglalásával, valamint az árakat, mennyiségeket jelölő jegyzettel, a beismerő vallomás elfogadását ez is megerősítette. Megjegyzést érdemel, hogy azt a tényt, hogy az ingatlanban lévő kábítószer közös volt, maga Terhelt2 II. r. vádlott sem vitatta a nyomozási bíró előtt 2020. június 19-i ülésen tett nyilatkozatában, ezzel lényegében ténybeli beismerő vallomást is tett, ugyanis arra az elsőfokú bíróság is helytállóan utalt, hogy az I-II. r. vádlottak esetében a lakáson lefoglalt tárgyak alapján elvethető volt, hogy a kábítószert kizárólag saját fogyasztásra tartották volna, így már önmagában ezen bizonyítékok alapján következtetést lehetett vonni a továbbértékesítési célú tartásra, mely a kereskedés elkövetési magatartást megalapozza.

[70] A törvényszék ítéletének [65]-[68] bekezdésében részletesen számot adott arról, hogy miért fogadta el Terhelt3 III. r. vádlott vallomását, a II. r. védő a fellebbezésben vitatta a mérlegelő tevékenység helyességét. A védelem kifogásait a másodfokú bíróság nem osztotta, az elsőfokú bíróság érvelései mellett kiemelendő, hogy 2020. június 3-án fogták el Terhelt3 III. r. vádlottat, aki június 4-i kihallgatásakor részletes személyleírást adott arról a személyről, akitől vásárolta a kábítószert, mely illik Terhelt2ra, illetve június 10-én felismerésre bemutatás során is határozottan azonosította a II. r. vádlottal az eladó személyét. Ezt követően a nyomozó hatóság június 15-én rejtett figyelést hajtott végre, melynek keretében a III. r. vádlott által adott személyleírás és jellemzők (tetovált, szakállas, magyar vizslával lévő 25-30

éves férfi, utcal környékén) alapján azonosították és igazoltatták is Terhelt2 II. r. vádlottat, akit másnap el is fogtak. A II. r. védő felvetette, hogy a Terhelt3 által adott személyleírás nem egyezik Terhelt2 elfogáskori kinézetével, de ez a kifogás azért nem alapos, mert egyrészt Terhelt3 vallomása is tartalmazza, hogy az eladó a fizimiskáját folyamatosan változtatta, másrészt az utolsó átadás időpontjához (június 3.) képest két héttel később fogták el Terhelt2t, mely idő alatt szakáll- és hajmérete is megváltozhatott, a tetoválásokat érintően pedig az ujjatlan vagy rövid ujjú póló viselésekor látható tetoválás megegyezett azzal, amiről a III. r. vádlott beszámolt. A II. és III. r. vádlottak közötti telefonkapcsolat adatai, illetve a 2020. június 3-i híváslista és cellainformációk kapcsán kiemelő, hogy azok nem tették elfogadhatatlanná a III. r. vádlott előadását, figyelemmel arra, hogy az irányadó tényállás szerint is a vádlottak a megnevezés nevű alkalmazást használták. Mindezekre figyelemmel Terhelt3 III. r. vádlott önmagát és vádlott társát terhelő vallomásának elfogadására logikai hibától mentesen került sor, e vallomásra alapított tényállás megalapozottsága nem vonható kétségbe.

[71] Az 57/2007. BK véleményben is kifejtésre került, hogy annak megállapításához, hogy valamely anyag kábítószer tartalmaz-e, és ha igen - a tiszta hatóanyag-tartalmat alapul véve - milyen mennyiségben, különleges szakértelem szükséges, ezért e kérdés megválaszolására a nyomozó hatóság helytállóan vont be vegyész-szakértőt. A törvényszék a lefoglalt anyagok tekintetében a hatóanyagot és annak mennyiségét a vegyész-szakértői véleményeket elfogadva állapította meg.

[72] A tényállás [16], [18], [20], [21], [26] és [27] bekezdésének pontosítását több körülmény is indokolta, a másodfokú bíróság e tényállásrészekben a lefoglalt anyag esetében a bűnösség és minősítés szempontjából releváns hatóanyag-tartalom megállapításakor figyelembe vette, hogy

[73] - az 57/2007. BK vélemény II/5/c) pont értelmében, ha a bűncselekményt többféle kábítószerre követték el, a különböző alapegységek alapján kiszámított mennyiségeket, arányosan átszámítva, összegezni kell, és így kell kiszámítani, hogy együttesen meghaladják-e a jelentős mennyiség alsó határát,

[74] - a vegyész-szakértő által meghatározott, a mérési bizonytalanságot jelző $\pm$ értékekkel meghatározott hatóanyag-tartalom esetében a Be. 7. § (4) bekezdésben foglaltak - miszerint a kétséget kizáróan nem bizonyított tény nem értékelhető a terhelt terhére - alapján a vádlottakra nézve legkedvezőbb mennyiséget vette alapul, a szakértő által mért hatóanyag-tartalomból levonta a szakértő által a mellette kettős előjellel szerepeltetett értéket és ennek megfelelően tüntette fel a tényállásban a hatóanyag-tartalmakat,

[75] - a tényállásban a különböző típusú anyagok esetében egyenként és a lefoglalások helyszíneként összesítve is feltüntette a hatóanyag-tartalmat, illetve esetenként a vegyész-szakértői vélemény alapján helyesbítette a lefoglalt mennyiségeket.

[76] Az 57/2007. BK vélemény a BH2005. 246. és BH2005. 279. számú eseti döntések azt az iránymutatást tartalmazzák, hogy a le nem foglalt kábítószeres hatóanyag-tartalmának megállapítása nem szakértői, hanem bizonyítási kérdés. E tekintetben a bíróságnak kell állást foglalnia, ennek során figyelembe kell venni a kábítószer értékesítő és

eladó személyek vallomásait és az „in dubio pro reo” elv betartásával állapítható meg a büntetőjogi felelősség elbírálásánál jelentőséggel bíró mennyiség. A le nem foglalt kábítószer esetében a mennyiség és a hatóanyag-tartalom meghatározásánál a szakértől (továbbiakban NSZKK) által vizsgált feketepiaci kábítószer-készítmények átlagos hatóanyag-tartalmának alakulásáról készült kimutatásban foglalt legalacsonyabb hatóanyag-tartalmakkal, becsléssel indokolt eljárni. A másodfokú bíróság a tényállás [22] és [25] bekezdésében a le nem foglalt, ezáltal becsült kábítószer mennyiségeket ezen elvek mentén történt számítással pontosította.

[77] Indokolt volt a tényállás kiegészítése továbbá

[78] - a tényállás [15] bekezdésben azzal, hogy a 2020. június 3. napján Terhelt2 II. r. vádlott által értékesített marihuánát foglalták le Terhelt3 III. r. vádlottól és tanútól, melynek hatóanyag-tartalma így nem becsléssel, hanem a szakértői véleményt figyelembe véve határozható meg, ezért a [22] bekezdésben a becsléssel érintett mennyiség nem 7.500 gramm, hanem helyesen 4.500 gramm,

[79] – azzal, hogy a mérlegek milyen kábítószerekkel voltak szennyezettek,

[80] - a kábítószer-kereskelemből származó, a vagyonekobbzás alapját képező lefoglalt készpénz összegének pontos megjelölésével.

[81] A vádlottak esetében a kábítószer összmenyiségét a minősítés és a büntetés kiszabása szempontjából is indokolt feltüntetni. Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlottak esetében a tényállás [21], [22], [25], [26] és [27] bekezdésében meghatározott mennyiség összeadásával a jelentős mennyiség alsó határának 799,7148 %-a, Terhelt3 III. r. vádlott tekintetében a tényállás [22], [25], [26] és [27] bekezdésében meghatározott mennyiség összeadásával a jelentős mennyiség alsó határának 228,975 %-a.

[82] Egyebekben az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás összhangban állt az általa elfogadott bizonyítékokkal, az kiegészítésre, pontosításra nem szorult.

[83] Az elsőfokú bíróság az irányadó tényállás alapján okszerűen vont következtetést a vádlottak bűnösségére, a magatartások minősítése helyes.

[84] Az egészséget veszélyeztető cselekmény jogi minősítése körében kiemelendő, hogy

[85] - a kereskedelem rendszeresen ismétlődő, folyamatos tevékenységek, anyagi haszon érdekében folytatott adás-vételek által valósul meg, haszonszerzésre irányul és magába foglal minden olyan tevékenységet, amely elősegíti, hogy a szer eljusson a viszonteladóhoz vagy a fogyasztóhoz,

[86] - a kereskedelem magában foglalhatja az eladók és a vevők felkutatását, a közvetítők igénybevétele, az előzetes megbeszéléseket, az áru megtekintését, megvizsgálását,

a megállapodások megkötését, az áru megszerzését, tárolását, készletezését, csomagolását, adagolását, szállítását, elosztását, az átadás helyszínének előzetes felderítését, a szállítóeszközök és kísérők biztosítását; tehát minden olyan mozzanatot, amely azt célozza, hogy a szer bekerüljön a kereskedelmi forgalomba,

[87] - ezek a magatartások befejezett önálló tettesi cselekményként értékelendők és a kereskedés megvalósulásakor, mint azonos törvényi tényállásba ütköző magatartások, természetes egységet képeznek (BH2002. 175., BH2013. 264., BH2015. 324., BH2017.144., 1/2007 Büntető jogegységi határozat).

[88] Az irányadó tényállásban foglalt elkövetési magatartások alapján jelen ügyben az I-II-III. r. vádlott esetében helyesen értékelte a cselekményeket az elsőfokú bíróság a Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulata szerinti kereskedésnek. Ezt támasztja alá többek között

[89] - a lefoglalt kábítószer mennyisége, hatóanyag-tartalma, mely túlmutat annak a megállapításán, hogy ezt a kábítószer-mennyiséget saját használatára rendelték, szerezték és tárolták,

[90] - a bizonyított értékesítések ténye,

[91] - a vádlottaktól lefoglalt nagy összegű készpénz, melynek legális eredete nem nyert igazolást,

[92] - a különböző típusú és jelentős mennyiségű kábítószer mellett az értékesítéshez, porciózáshoz szükséges dolgok lefoglalása, mely által a kábítószernek már a kereskedés céljára történt megszerzése, tárolása, raktározása is a kereskedés körébe tartozik és befejezett elkövetési alakzat, figyelemmel arra, hogy a tartás azt célozta, hogy azokat haszonnal, rendszeresen, ismétlődő jelleggel eladják másoknak, tehát kereskedjenek vele.

[93] A bűncselekmény bírósági határozatban történő megnevezéséről szóló 61/2008. BK vélemény 3/a) pont értelmében az elkövetési magatartás azonos büntetési tétellel fenyegetett alakzataira a fordulat megjelölésével kell utalni, ezért a másodfokú bíróság az I-II-III. r. vádlottak cselekményének minősítésekor a jogszabályhely megjelölésénél a Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulatára is utalt. Az irányadó tényállásban rögzítésre került jelentős mennyiségre figyelemmel az I-II-III. r. vádlott esetében a cselekmény a Btk. 176. § (3) bekezdés szerint minősül.

[94] A Btk. 80. § (1) bekezdés értelmében a büntetést, céljának szem előtt tartásával, a törvényben meghatározott keretek között úgy kell kiszabni, hogy igazodjék a bűncselekmény tárgyi súlyához, a bűnösség fokához, az elkövető társadalomra veszélyességéhez, továbbá az egyéb súlyosító és enyhítő körülményekhez.

[95] A Btk. 79. §-ban foglalt büntetési célok: a társadalom védelme érdekében annak megelőzése, hogy akár az elkövető, akár más bűncselekményt kövessen el. A bűncselekmény elkövetőivel szemben kiszabott büntetés nem csupán magára az elkövetőre bír hatással,

hanem a társadalom többi tagjára nézve is. A büntetés kiszabásakor a bíróságnak minden esetben e kettős cél szem előtt tartásával kell eljárnia.

[96] A büntetés kiszabása körében értékelendő enyhítő és súlyosító körülményeket a törvényszék részletesen számba vette, azokat a másodfokú bíróság akként helyesbítette, hogy

[97] - enyhítő körülményként értékelte mindhárom vádlott esetében az időmúlást is, a bűncselekmény elkövetése és jogerős elbírálása között eltelt több mint négy év időt, de az időmúlás értékelési súlya II-III. r. vádlottaknál kisebb nyomatékú, e körben a kollégiumi vélemény is kimondja ugyanis, hogy minél súlyosabb a bűncselekmény, annál hosszabb az az idő, amely enyhítőként értékelhető, az I. r. vádlottnál azonban súlya jelentősebb, mivel hosszabb ideig előzetes fogva tartásban volt (56/2007. BK vélemény III/10. pont),

[98] - Terhelt3 III. r. vádlott esetében a büntetlen előélet nem enyhítő körülmény, ellenben fiatal felnőtt kora nyomatékú a javára értékelendő (56/2007. BK vélemény II/1. és II/4. pont),

[99] - Terhelt1 I. r. vádlott esetében enyhítő körülmény a beismerő vallomása, melyet a bíróság is elfogadott és tényállást alapított rá, valamint Terhelt2 II. r. vádlott esetében a részbeni, ténybeli beismerése (56/2007. BK vélemény II/11. pont),

[100] - mindhárom vádlott javára szól a megbánásuk (56/2007. BK vélemény II/11. pont).

[101] A cselekmény tárgyi súlyát a jogalkotó a büntetési tételkeretben kifejezésre juttatta, a vádlottak terhén megállapított, jelentős mennyiségre elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette [Btk. 176. § (1) és (3) bekezdés] öt évtől húsz évig terjedő vagy életfogytig tartó szabadságvesztéssel fenyegetett, tehát a kiemelt tárgyi súlyú cselekmények között helyezkedik el. Emellett azonban különös gonddal vizsgálandó a magatartások konkrét tárgyi súlya, melynek helyes megítélése a büntetés kiszabásakor bír kiemelt jelentőséggel. E körben értékelendő, hogy

[102] - milyen típusú az elkövetés tárgya, mely jelen esetben Terhelt3 III. r. vádlott esetében az enyhébb megítélést eredményező marihuána, de Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlottak esetében többfajta kábítószer, mely a cselekmény konkrét tárgyi súlyát növeli,

[103] - el nem mellőzhető jelentőségű a minősítést is meghatározó, a cselekménnyel érintett kábítószeresek tiszta hatóanyag-tartalma is, mely jelen esetben Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlottak esetében a jelentős mennyiség alsó határának kb. nyolcszorosa, mely a gyakorlatban előforduló mennyiséghez képest nem kiemelkedő, Terhelt3 III. r. vádlottnál a jelentős mennyiség alsó határának kicsivel több mint kétszerese, mely a súlyosabb minősítést megalapozó alsó határt nem sokkal lépte csak túl,

[104] - a kábítószer-kereskedelem büntettének négy elkövetési magatartása (kínál, átad, forgalomba hoz, kereskedik) közül a vádlottak terhén megállapított - kereskedik - a

legsúlyosabb megítélésű elkövetési magatartás, figyelemmel a rendszerességére és haszonszerzési célzatára,

[105] - lényeges, a büntetési tartam kiszabásakor irányadó körülmény, hogy a vádlottak magatartása nem hosszabb időn át elhúzódó, legfeljebb egy évben mérhető,

[106] - mindegyikük esetében motivációként nem a kizárólagos vagyonfelhalmozás, sokkal inkább a fogyasztással összefüggésben jelentkező, terjesztésbe belesodródás mutatkozik meg.

[107] Ezen túl ahhoz, hogy a bíróság a büntetést egyéniesítve tudja kiszabni, indokolt az adott vádlott alanyi társadalomra veszélyességét is mérlegre tenni, mely jelen ügyben különösen a belső arányosság körében bírt kiemelt jelentőséggel. Ugyanis míg Terhelt2 II. r. és Terhelt3 III. r. vádlott korábban és azóta sem került a törvénnyel összeütközésbe, addig Terhelt1 I. r. vádlottat a bíróság korábban két alkalommal vonta felelősségre kábítószer birtoklásért, illetve önbíráskodás és testi sértés miatt - melyek erőszakos jellegű bűncselekmények - felfüggesztett szabadságvesztésre ítélték, tehát az esetében a speciális prevenció célok elérésére és a fokozatosság elvének alkalmazására különös súlyt kell fektetni.

[108] Mindezen körülményeket együttesen értékelve a másodfokú bíróság osztotta a törvényszék álláspontját, miszerint az I-II-III. r. vádlottakkal szemben végrehajtandó szabadságvesztés kiszabása indokolt. Azonban az ítéltábla a szabadságvesztés és a közügyektől eltiltás tartamát a fentebb részletesen kifejtett büntetéskiszabási körülmények együttes értékelésével eltúlzottnak, illetve különösen I-II. r. vádlottak esetében a belső arányosságot sértőnek találta, Terhelt2 II. r. és Terhelt3 III. r. vádlott esetében pedig lehetőséget látott a Btk. 82. § (2) bekezdés b) pont szerinti enyhítő szakasz alkalmazására is.

[109] Mindezekre figyelemmel az enyhítésre irányulóan bejelentett védelmi fellebbezések alaposak, a másodfokú bíróság a szabadságvesztés büntetés és a közügyektől eltiltás tartamát Terhelt1 I. r. vádlott esetében egyaránt 5 évre, Terhelt2 II. r. vádlott esetében egyaránt 4 évre, Terhelt3 III. r. vádlott esetében egyaránt 3 évre enyhítette.

[110] A törvényszék az I-II-III. r. vádlottak esetében a szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozatáról a Btk. 35. § (2) bekezdés alkalmazásával törvényesen rendelkezett.

[111] A másodfokú bíróság mindhárom vádlottnál úgy ítélte meg, hogy a Btk. 38. § (3) bekezdés alkalmazásának helye van. Ezt elsősorban az a tény indokolta, hogy nincs olyan új büntető eljárás ellenük folyamatban, melynek tárgya az elkövetés után megvalósított újabb bűncselekmény lenne, életvitelükben pozitív változás következett be, bejelentett munkahellyel rendelkeznek, valamennyi vádlott esetében az elsőfokú eljárásban, illetve II-III. r. vádlottak esetében a másodfokú eljárásban is a közvetlenség útján tapasztalható volt, hogy magatartásuk helytelenségével szembesültek, határozott törekvés mutatkozik egy törvénytisztelő életmód kialakítására, ezért megalapozottan feltehető, hogy a büntetés célja velük szemben akkor is elérhető, ha a feltételes szabadságra bocsátás lehetősége a szabadságvesztés fele részének kiállása után megnyílik.

[112] A másodfokú bíróság vizsgálta a Btk. 50. § (2) bekezdés rendelkezés alkalmazhatóságát. A hivatkozott jogszabályhely értelmében, akit haszonszerzés céljából elkövetett bűncselekmény miatt határozott ideig tartó szabadságvesztésre ítélnék, ha megfelelő jövedelme vagy vagyona van, pénzbüntetésre is kell ítélni. Jelen ügyben az elsőfokú bíróság mindhárom vádlottal szemben ezen jogszabályhely alapján szabott ki pénzbüntetést. E vádlottak vonatkozásában megállapítható volt a pénzbüntetés kiszabásának azon feltétele, hogy a bűncselekményt haszonszerzés céljából követték el, ezen felül őket a bíróság határozott ideig tartó szabadságvesztésre ítélte. Azonban a másodfokú bíróság nem látta megállapíthatónak, hogy megfelelő jövedelemmel, vagyonnal rendelkeznek.

[113] A Kúria Büntető Kollégiuma által a 2/2023. (VII. 5.) BK véleménnyel felülvizsgált és módosítással fenntartott, a bírói gyakorlatot alakító 25/2007. BK vélemény szerint

[114] - a törvény célját figyelembe véve – a pénzbüntetés szempontjából – akkor megfelelő a kereset, illetve a jövedelem, ha az elkövető a pénzbüntetést, akár részletekben is, de képes megfizetni,

[115] - az a kérdés, hogy a vádlott keresete mikor tekinthető megfelelőnek, csak a konkrét ügyben az adott körülmények részletes vizsgálata alapján dönthető el,

[116] - általánosságban annyi emelhető ki, hogy a kereset, illetve a jövedelem megfelelő összeget elérő volta mellett minden esetben figyelemmel kell lenni a vádlott keresetét, illetve jövedelmét terhelő törvényes tartási kötelezettségeire (gyermektartás, szülőtartás, testvértartás stb.) továbbá a maga és a tartásra szoruló családtagok minimális létfenntartását biztosító kiadásokra,

[117] - a pénzbüntetés kiszabásának alapjául csupán az említett kiadások fedezetét meghaladó kereset, illetve jövedelem szolgálhat,

[118] - a törvény a megfelelő keresetet, illetve jövedelmet személyhez, éspedig a vádlott személyéhez köti,

[119] - a pénzbüntetés alkalmazása szabadságvesztés mellett akkor felel meg céljának, ha alappal lehet következtetni arra, hogy a vádlott a pénzbüntetést törvényes tartási kötelezettségeinek teljesítése mellett, a maga és tartásra szoruló családja minimális megélhetésének veszélyeztetése nélkül saját keresetéből, jövedelméből – akár részletekben is, de – képes megfizetni.

[120] Az I-II-III. r. vádlottak esetében megállapítható, hogy mindannyian hosszabb tartamú szabadságvesztés büntetés megkezdése előtt állnak, melynek következménye, hogy bár jelenleg rendelkeznek keresettel, de jövedelmük és kereseti forrásuk a végrehajtás megkezdésével megszűnik, vagyonuk és megtakarításuk pedig egyáltalán nincs. Mindez pedig azt jelenti, hogy a pénzbüntetés megfizetése vagy a hozzátartozókra hárulna át, amire

pedig törvényes alap nincsen; vagy a pénzbüntetés meg nem fizetése szükségszerűen a szabadságvesztésre történő átváltoztatást vonná maga után, amely mintegy burkolt formában a kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamának meghosszabbítását eredményezné. Erre figyelemmel pénzbüntetés - törvényi feltétel hiányában - az I-II-III. r. vádlottakkal szemben nem volt kiszabható, ezért a másodfokú bíróság a pénzbüntetés kiszabását mellőzte.

[121] Terhelt1 I. r. vádlottal szemben a Pesti Központi Kerületi Bíróság 2023. június 16. napján jogerőre emelkedett 20.B.10.071/2022/35. számú ítéletével kiszabott, végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés esetében, mivel jelenleg az I. r. vádlott e felfüggesztett szabadságvesztés büntetések hatálya alatt áll, a másodfokú bíróság a Btk. 86. § (2) bekezdés alapján megállapította, hogy a próbaidő a jelen ügyben kiszabott szabadságvesztés tartamával meghosszabbodik.

[122] Az I. r. védő által a Btk. 102. § (1) bekezdés alapján előterjesztett előzetes mentesítés iránti indítvány a törvényi feltétel – a végrehajtásában próbaidőre felfüggesztés – hiányában nem volt alapos.

[123] Az irányadó tényállás alapján (elsőfokú ítélet [17] és [27] bekezdés) a vádlottak lakásán lefoglalt készpénz kábítószer-kereskedelemből származik, így e tekintetben a vagyonekbevétele jogszabályi alapja a Btk. 74. § (1) bekezdés a) pont, melynek alkalmazásával az elkövető által közvetlenül a bűncselekmény elkövetése útján szerzett tényleges vagyongyarapodás elvonására kerül sor, ebben az esetben ellenbizonyítás nem lehetséges.

[124] A vagyonekbevételekre vonatkozó rendelkezések pontosítását az alábbiak indokolták:

[125] - Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlott lakásán összesen 725.000 forint, 20 svájci frank, 1 román lei, 100 euró és 5 arab dirham került lefoglalásra, az I. r. vádlott legelső, 2020. június 17-i vallomása szerint a kábítószer értékesítésből származó pénzt megfizették, így a vagyonekbevétele összege helyesen az I-II. r. vádlottakkal szemben személyenként 362.500 forint, 10 svájci frank, 50 euró, 0,5 román lej és 2,5 arab dirham,

[126] - a tényállás [27] bekezdés szerint Terhelt3 III. r. vádlottól kábítószer-kereskedelemből származó lefoglalt készpénzből a forintban meghatározott összeg 4.227.000 forint, így a vagyonekbevétele forintban meghatározott összegét - a helyesen megjelölt deviza összegek érintetlenül hagyása mellett - a másodfokú bíróság ennek megfelelően állapította meg,

[127] - a törvényszék a határozatának rendelkező részében a hatóság által számsor1. számon lefoglalt és számsor2. tételszám alatt kezelt, illetve a számsor3. számon lefoglalt és számsor4. tételszám alatt kezelt forint összegét pontatlanul jelölte meg,

[128] - a törvényszék az ítélet rendelkező részében elmulasztotta feltüntetni, hogy a lefoglalt forintot a hatóság4 és a devizákat a hatóság1 milyen számon kezeli, ezek feltüntetése az ügydöntő határozat végrehajthatósága szempontjából bír jelentőséggel.

[129] A lefoglalt dolgokról történő rendelkezések alapvetően helytállóak voltak, azonban a bírói rendelkezés végrehajthatósága érdekében indokolt volt a bűnjelekre vonatkozó rendelkezések

[130] - kiegészítése azzal, hogy a számsor11, számsor12, számsor13, számsor14 és számsor15 számon lefoglalt tárgyakat a hatóság tartja nyilván,

[131] - helyesbítése akként, hogy a hatóság által számsor12. és számsor13. tételszám alatt kezelt felvételeket helyesen számsor9bű. és számsor10bű. számon foglalták le.

[132] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség helyesen kifogásolta, hogy a törvényszék a hatóság által számsor8bű. számon lefoglalt és számsor11. tételszám alatt 17. sorszámon nyilvántartott vízpipáról nem döntött, ezt a mulasztást pótolta a másodfokú bíróság akként, hogy a Btk. 72. § (1) bekezdés a) pont alapján azt is elkobozza.

[133] A bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezés megváltoztatását az indokolta, hogy a törvényszék elmulasztott rendelkezni a költségjegyzék 13. tétele alatti, az írásszakértő tárgyaláson történt meghallgatásakor felmerült bűnügyi költség viseléséről, melynek megfizetésére a Be. 574. § (1) és (4) bekezdés alapján Terhelt2 II. r. vádlott köteles, így az általa fizetendő összeg helyesen 1.036.958 forint.

[134] A beszámításra vonatkozó rendelkezések törvényesek, annak pontosítását az elsőfokú ítélet rendelkező részében lévő ellentétes időpont megjelölés indokolta akként, hogy Terhelt3 III. r. vádlott által őrizetben töltött idő utolsó napja 2020. június 5. napja.

[135] Az ítélet rendelkező részében a Be. 561. § (2) bekezdés b) pontban meghatározott, a Be. 184. § (2) bekezdés szerinti személyes adatok körében Terhelt2 II. r. vádlott esetében feltüntette, hogy lakcíme egyben a kézbesítési címe is, illetve ideiglenes személyazonosító igazolványának számát és helyesbítette elektronikus kézbesítési címét, Terhelt3 III. r. vádlott lakcímét egyben a kézbesítési címeként is megjelölte.

[136] Fenti indokokra figyelemmel az ítéltábla - a Be. 599. § (1) bekezdés szerint nyilvános ülésen eljárva - az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdés alapján megváltoztatta, míg egyéb rendelkezéseit a Be. 605. § (1) bekezdés alapján helybenhagyta.

[137] A Fővárosi Ítéltábla határozata elleni fellebbezést a Be. 615. § (1) és (2) bekezdés zárja ki.

Budapest, 2024. december 5.

dr. Szalai Géza s.k.

dr. Sárecz Szabina Martina s.k.

dr. Bíró Emese s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Fővárosi Törvényszék 2024. február 27. napján kelt 27.B.442/2022/38. számú ítélete Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r. és Terhelt3 III. r. vádlottak tekintetében a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 3.Bf.193/2024/14. számú ítéletében foglalt változtatásokkal 2024. december 5. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2024. december 5.

dr. Szalai Géza s.k.

a tanács elnöke